

Watra Wędrownicza

Gdy patrzymy na mundur harcerski to widzimy dokładnie jego dwie strony. Prawa strona mówi nam o naszej harcerskiej drodze. Nosimy tam zdobyte odznaczenia, plakietki z różnych wydarzeń, w których braliśmy udział. Natomiast lewa strona munduru na co dzień jest niezmienna. Nosimy na sercu nasze najważniejsze odznaczenie - Krzyż harcerski. Poniżej na kieszeni wyszytą flagę Polski i logo ZHP i plakietkę oznaczającą przynależność do Ruchu Skautowego. Na ramieniu wisi sznur mówiący o pełnionej przez nas funkcji, a na rękawie plakietka informująca o przynależności do hufca, drużyny itp. A z czasem Lilijka Instruktorska. Gdy spojrzemy trochę wyżej a dokładnie na lewe ramię możemy dostrzec symbol ogniska a dokładniej Naramiennik Wędrowniczy, który noszą tylko osoby które z wynikiem pozytywnym zdały próbę na naramiennik i wykazują się prawdziwą wędrowniczą postawą.

Ognisko - to właśnie przy nim zbierają się harcerze, to ono nas łączy i sprawia, że jesteśmy jedną wielką harcerską rodziną. Do zapłonięcia takiego ognia jest niezbędne drewno, które jest fundamentem. To ono daje nam ciepło i rozjaśnia nam noc. Tak samo jest w Watrze Wędrowniczej. Polana czyli nasza podstawa ogniska ma swoje specjalne ułożenie i symbolikę. Jest ułożony w kształcie gwiazdy, który symbolizuje długie palenie, szczerą wolę postępowania po harcersku przez całe życie. Polana symbolizują pracę nad sobą, służbę i szukanie swojego miejsca w społeczeństwie. Trzy osobne znaczenia, a jednak łączą się ze sobą. A tak naprawdę jak można zinterpretować te wyrażenia?

Praca nad sobą, to chęć pięcia się w górę, stawiania sobie coraz to wyższych poprzeczek, pokonywanie własnych słabości i rozwijanie swoich zainteresowań. Kim byłby naprawdę człowiek, który stoi cały czas w miejscu i nie próbuje zmieniać się na lepsze? Tak naprawdę ludzie żyjący w danych grupach społecznych cały czas pracują nad sobą. Zmieniają się dla siebie, dla lepszego samopoczucia oraz pracują nad sobą patrząc na drugiego człowieka.

Służba jest to praca, która wynika z tego kim jesteśmy. My jako harcerze służymy w swoich zastępach, gromadach, drużynach itd. Pełnimy tam dane funkcje i tak przyczyniamy się do rozwoju naszego związku. Ale służba nie odbywa się tylko w naszym harcerskim mundurze. Jest to codzienna bezinteresowna pomoc drugiemu człowiekowi, służenie dobrą radą czy pomocą.

Nawet nie zdajemy sobie sprawy jak często używamy określenia „służba” i jego pochodnych w naszym życiu. Kupując przedmiot o określonym zastosowaniu jego celem jest przysłużenie nam się. W przypadku jeśli ta rzecz nie sprawdza się tak jak powinna to po prostu jej więcej nie kupujemy. Nie bądźmy jak przedmioty, które nie przydają nam się. Zawsze bądźmy otwarci na wszelką pomoc i codzienną służbę tak, by ktoś miał z nas pożytek i wiedział na kim naprawdę można polegać.

Trzeci symbol polan to **szukanie miejsca w społeczeństwie**. To właśnie w tym miejscu można wykorzystać dwa poprzednie sformułowania, czyli pracę nad sobą i służbę. Młodzi

ludzie, a zwłaszcza Ci w wieku wędrowniczym, poszukują gdzie mogą odnaleźć się w tym szybko rozwijającym się świecie. Odkrywają nowe miejsca, spotykają ludzi, którzy mają na nich największy wpływ. Badają otaczający ich świat i starają się znaleźć miejsce, gdzie oni mogą się zakorzenić. Podczas tych poszukiwań stale się rozwijają, pną się do góry odkrywając nowe horyzonty.

Gdy mamy już opisane „paliwo” naszej watry powinniśmy przejść do płomieni, które mówią nam jaki powinien być i na co zwracać uwagę każdy dobry wędrownik.

Najmniejszy płomień symbolizuje **siłę ciała**. Czyli dbałość o zdrowie i tężyznę fizyczną. To tak naprawdę troska o swój organizm. W XXI wieku żyje się niesamowicie szybko. Nie poświęcamy za dużo uwagi na spożywaną jedzenie, ilość snu czy uprawianie sportu. A jest to ogromny błąd, bo to wszystko wpływa na nasz wygląd i samopoczucie. Młodzi ludzie powinni szczególnie o tym pamiętać biorąc pod uwagę to, że cały czas się rozwijają. Dlatego wędrownik jak sama nazwa wskazuje, wędruje. Poprzez tę formę wyczynu pokonuje swoje bariery związane ze swoją fizycznością, ale też barierą psychiczną. I tu wchodzi w grę środkowy płomień watry, czyli **siła rozumu**. Gdy staramy się omówić ten fragment naramiennika widzimy, że człowiek dąży do wiedzy i rozwoju swojego intelektu. U ludzi młodych bywa z tym różnie, a to za sprawą czystego lenistwa. Lecz trzeba przyznać, że człowiek zawsze chciał się rozwijać, zdobywać nową wiedzę i doświadczenia. Pogłębianie swojej wiedzy i rozszerzanie swoich horyzontów myślowych pozwala nam lepiej zrozumieć siebie i otaczający nas świat. Pozwala nam panować nad sferą fizyczną i psychiczną, a to za sprawą pojęcia pewnych faktów, które są czasem do tego niezbędne. Poszerzanie swojej wiedzy prowadzi nas do ostatniego symbolu palącego się ognia. Najwyższy płomień watry, który symbolizuje **siłę ducha**, a dokładniej kształtowanie charakteru i dążenie do prawdy i Boga. Jak dla mnie wielkość tego płomienia wynika z tego, że najtrudniej jest go nam realizować. Kształtowanie naszego charakteru odbywa się na wszystkich płaszczyznach naszego życia. Pomagają nam w tym wyżej wspomniane dwie siły, które kształtują nasz charakter. A gdzie jest w tym wszystkim prawda i Bóg? To już zależy od nas i od tego, co uważamy za słuszne i jakie mamy podejście do religii. Mówiąc krótko, to indywidualna sprawa dla każdego człowieka. Najważniejsze jest to, by postępować zgodnie z samym sobą i cały czas iść do przodu z rozwijaniem swojej sfery duchowej.

Symbol watry wędrowniczej to ognisko na zielonym tle. Kolor ten symbolizuje powiązanie ze światem harcerskim i przyrodą. Patrząc na samą otoczkę watry, możemy dostrzec nawiązanie do Prawa Harcerskiego, które mówi o poznawaniu i miłowaniu przyrody. Podsumowując, cały naramiennik jest oparty na naszych najwyższych harcerskich ideałach, czyli na Prawu i Przyrzeczeniu Harcerskim

Czuwaj!

Dh. Zuzanna Konieczna sam.

Artykuł został napisany w ramach realizacji próby na Naramiennik Wędrowniczy.